

Banská Bystrica 28. 6. 2022
OZ 238560/II-50-2022

ROZHODNUTIE

Predseda Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky o rozklade podanom 9. decembra 2019 navrhovateľom ARS TECHNOLOGY, s. r. o., Pribišova 19/A, 841 05 Bratislava, v konaní zastúpeným spoločnosťou Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava (ďalej „navrhovateľ“), proti rozhodnutiu Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky zn. OZ 238560/I-58-2019 zo 7. novembra 2019 vo veci návrhu na vyhlásenie slovnej ochrannnej známky č. 238560 „HOLUBYHO CHATA“ za neplatnú, majiteľa Miroslava Martinčeka, Sibírska 46, 831 02 Bratislava, v konaní zastúpeného patentovým zástupcom Ing. Petrom Hojčušom, Osuského 1/A, 851 03 Bratislava 5 (ďalej „majiteľ“), na návrh ustanovenej odbornej komisie rozhodol takto:

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov v spojení s § 37 ods. 6 v nadväznosti na § 35 ods. 1 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov a § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach sa rozklad zamieta a rozhodnutie zn. OZ 238560/I-58-2019 zo 7. novembra 2019 **sa potvrdzuje**.

Odôvodnenie:

Prvostupňovým rozhodnutím Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky (ďalej „úrad“) zn. OZ 238560/I-58-2019 zo 7. novembra 2019 (ďalej „prvostupňové rozhodnutie“ alebo „napadnuté rozhodnutie“) bol v zmysle § 37 ods. 6 zákona č. 506/2006 o ochranných známkach v znení neskorších predpisov zamietnutý návrh na vyhlásenie slovnej ochrannnej známky č. 238560 „HOLUBYHO CHATA“ (ďalej „napadnutá ochranná známka“) za neplatnú. Navrhovateľ si návrh, ktorý sa týkal všetkých tovarov a služieb napadnutej ochrannnej známky, uplatnil v zmysle § 35 ods. 1 zákona č. 506/2006 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2006 Z. z. o ochranných známkach. Jeho podanie odôvodnil tým, že pojem „HOLUBYHO“ je odvodený od priezviska významného slovenského botanika Dr. H. c. Jozefa L. Holubyho, ktorý publikoval viaceré odborné knihy, zostavil herbáre, a podľa ktorého Slovenská botanická spoločnosť od roku 1984 udeľuje Holubyho pamätnú medailu za rozvoj botanických vied. Navrhovateľ poukázal aj na fakt, že v oblasti Bielych Karpát existuje Holubyho chata, ktorá bola postavená v roku 1924 a zastal názor, že ide o jedinečné historicko-geografické označenie, keďže sa iná Holubyho chata na území Slovenskej republiky nenachádza. Uviedol, že takto označovaná chata bola kedysi preslávená ako miesto poskytovania služieb spojených s ubytovaním a stravovaním, ktoré sú k dispozícii dodnes, avšak poskytované tovary a služby neboli nikdy spojené s jej názvom, pretože ten sa vždy viazal len na špecifickú nehnuteľnosť. Na základe uvedeného navrhovateľ navrhol vyhlásiť ochrannú známku za neplatnú z dôvodu, že je tvorená výlučne údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na označenie druhu tovaru či služieb a ich zemepisného pôvodu.

Navrhovateľ poukázal aj na rozhodnutia úradu o zamietnutí prihlášok ochranných známk č. spisu POZ 1973-2013 „VODNÉ DIELO GABČÍKOVO“ a č. spisu POZ 5638-2014 „Kaštieľ Moravany“, ktoré považoval za skutkovo podobné.

Dôvodom prvostupňového rozhodnutia bola skutočnosť, že navrhovateľ v konaní o návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú nepreukázal, že v čase jej zápisu do registra existoval dôvod na odmietnutie jej zápisu v zmysle uplatneného dôvodu. Prvostupňový orgán uviedol, že napadnutá ochranná známka, ktorá je tvorená slovným spojením „HOLUBYHO CHATA“, neposkytuje priemernému spotrebiteľovi priamu a jednoznačnú informáciu o druhu alebo zemepisnom pôvode takto označených tovarov a služieb. Prvostupňový orgán tiež konštatoval, že ani z predložených dôkazných materiálov nebolo zistené, že slovné spojenie „HOLUBYHO CHATA“ je pre spotrebiteľskú verejnosť známe do takej miery, aby pri takto označených tovaroch a službách automaticky vznikla asociácia so zemepisnou oblasťou, práve naopak, je možné predpokladať, že takéto označenie si verejnosť nespojí s nijakým konkrétnym zemepisným územím. Skutočnosť, na ktorú poukázal navrhovateľ, že majiteľ už nie je vlastníkom objektu pomenovaného napadnutou ochrannou známkou, nie je podľa prvostupňového orgánu pri uplatnenom dôvode v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach relevantná, pretože predmetom posúdenia je rozlišovacia spôsobilosť označenia vo vzťahu k zapísaným tovarom a službám. Keďže navrhovateľ v konaní o návrhu na vyhlásenie neplatnosti napadnutej ochrannej známky nepreukázal také nové skutočnosti či dôkazy, ktoré by neboli úradom už skôr zistené a preskúmané, prvostupňový orgán dospel k rovnakému záveru, k akému dospel úrad v konaní o jej zápise do registra, t. j. že napadnutá ochranná známka je označením s dostatočnou rozlišovacou spôsobilosťou pre všetky zapísané tovary a služby.

Čo sa týka poukazu navrhovateľa na rozhodnutia úradu o zamietnutí prihlášky slovnej ochrannej známky „VODNÉ DIELO GABČÍKOVÉ“, č. spisu POZ 1973-2013, a prihlášky slovnej ochrannej známky „Kaštieľ Moravany“, č. spisu POZ 5638-2014, prvostupňový orgán uviedol, že ani jedno z týchto označení nevykazuje také zhodné znaky s napadnutou ochrannou známkou, aby konanie o zápise ktoréhokoľvek z nich mohlo slúžiť ako vzor pre konanie o prihláške napadnutej ochrannej známky. Obe zamietnuté označenia boli tvorené výlučne zo zemepisného označenia a opisného prvku, čo však v prípade napadnutej ochrannej známky nebolo naplnené.

Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal navrhovateľ (v súčasnom postavení podávateľa rozkladu) v zákonom stanovenej lehote rozklad, v ktorom vyjadril nesúhlas so závermi prvostupňového orgánu a napadnuté rozhodnutie považoval za nezákonné.

Navrhovateľ zastal názor, že prvostupňovým rozhodnutím došlo k závažnému procesnému pochybeniu spočívajúcemu v porušení ustanovenia § 3 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, ako aj k nerešpektovaniu § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach. Podľa navrhovateľa prvostupňový orgán nedostatočne a nespoľahlivo zistil skutočný stav veci, nakoľko vo svojom rozhodnutí nevyhodnotil a nezohľadnil všeobecne známe skutočnosti, na ktoré je povinný prihliadať *ex offio*.

Navrhovateľ uviedol, že pod zemepisným označením sa rozumie názov miesta (oblasti, krajiny) používaný na označenie výrobku pochádzajúceho z tohto miesta, a to s kvalitou, povestou alebo charakteristickými vlastnosťami, ktoré možno pripísať tomuto územiu, a ktorého výroba sa uskutočňuje práve na tomto vymedzenom území.

Navrhovateľ opätovne poukázal na historické súvislosti týkajúce sa stavby s názvom „Holubyho chata“ a jej geografické umiestnenie na území Slovenskej republiky. Na podporu svojho tvrdenia, že ide o verejne známu a historickú chatu, predložil výpisy z webových stránok.

Navrhovateľ nesúhlasil so záverom prvostupňového orgánu, že slovné spojenie „HOLUBYHO CHATA“ nie je pre spotrebiteľskú verejnosť známe do takej miery, aby pri takto označovaných tovaroch a službách vznikla asociácia so zemepisnou oblasťou Bielych Karpát, kde sa Holubyho chata nachádza. V tejto súvislosti poukázal na to, že v prípade Holubyho chaty ide o jedinečné geografické miesto na území Slovenskej republiky poskytujúce ubytovacie a stravovacie služby, ktoré je možno nájsť na mapách, v encyklopédiách, turistických brožúrach, ako aj online cez webové stránky. Konštatoval, že predmetné skutočnosti sú nepochybne známe každému priemernému spotrebiteľovi, pričom za relevantného priemerného spotrebiteľa je potrebné v predmetnom prípade považovať osoby, ktoré sú aktívne v oblasti turizmu a rekreácie, a to s priemernou znalosťou turistického ruchu na území Slovenskej republiky, ako aj s priemernou znalosťou tohto geografického územia. Pokiaľ ide o pojem „priemerný spotrebiteľ“, navrhovateľ poukázal na Smernicu Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005, podľa ktorej: „*Priemerný spotrebiteľ podľa tejto smernice má dostatok informácií a je v rozumnej miere rozumný a opatrný, s ohľadom na sociálne, kultúrne a jazykové faktory*“. Zároveň v tejto súvislosti poukázal aj na rozhodnutie Úradu priemyselného vlastníctva Českej republiky zn. O-170235

z 3. mája 2004, podľa ktorého: „pri rozhodovaní je nutné vychádzať z toho, či priemerný spotrebiteľ rozozná na trhu výrobky či služby z určitého obchodného zdroja, tzn. že je nutné vychádzať z hľadiska priemerného spotrebiteľa, t. j. z hľadiska relevantného okruhu spotrebiteľov, ktorým sú výrobky a služby určené“.

S prihladením na uvedené navrhovateľ konštatoval, že napadnutú ochrannú známku predstavuje slovné spojenie, ktoré spotrebiteľ bude vnímať ako označenie priamo poukazujúce na zemepisný pôvod takto označených tovarov a služieb, a teda podmienky na zápis napadnutej ochrannej známky do registra podľa jeho názoru neboli splnené.

Na základe uvedeného navrhovateľ požiadal, aby orgán rozhodujúci o rozklade napadnuté rozhodnutie zmenil a napadnutú ochrannú známku vyhlásil za neplatnú.

Majiteľ sa vo svojom vyjadrení o rozklade, ktoré bolo úradu doručené 24. marca 2020, stotožnil s napadnutým rozhodnutím a zotrval na svojom vyjadrení k návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú.

Podľa majiteľa navrhovateľ v podanom rozklade neuviedol žiadne nové skutočnosti a ani nepredložil nové dôkazy, ktoré by neboli prvostupňovému orgánu známe už v čase vydania prvostupňového rozhodnutia o zamietnutí návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú.

Majiteľ uviedol, že splnenie podmienok na zápis napadnutej ochrannej známky do registra preskúmal úrad jednak v konaní o jej zápise do registra, ako aj v konaní o návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú, pričom rozhodnutím o zamietnutí návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú (napadnutým rozhodnutím) bolo potvrdené, že napadnutá ochranná známka bola do registra zapísaná v súlade so zákonom.

Vzhľadom na uvedené majiteľ navrhol, aby orgán rozhodujúci o rozklade podaný rozklad v celom rozsahu zamietol a napadnutú ochrannú známku ponechal v platnosti.

Rozhodnutie orgánu rozhodujúceho o rozklade sa opiera o nasledujúce skutočnosti a dôvody:

Orgán rozhodujúci o rozklade príslušný na konanie v zmysle § 61 ods. 2 správneho poriadku, s ohľadom na § 40 ods. 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o ochranných známkach“) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu uvedenom v podanom rozklade, ako aj zákonnosť vedeného správneho konania, ktoré mu predchádzalo, a posúdil dôvody uvádzané účastníkmi konania.

Podľa § 51 ods. 5 zákona o ochranných známkach na konanie pred úradom podľa tohto zákona sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní okrem § 19, § 28, § 29, § 30 ods. 1 písm. b) a d), § 32 až 34, § 39, § 49, § 50, § 59 ods. 1 a § 60.

Podľa § 52 ods. 1 zákona o ochranných známkach účastník konania je povinný navrhnúť a predložiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 52 ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad rozhoduje na základe odôvodnenia podania a dôkazov, ktoré boli účastníkmi konania predložené.

Podľa § 54b ods. 3 zákona o ochranných známkach práva a právne vzťahy z ochranných známk zapísaných do registra do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa tohto zákona v znení účinnom od 14. januára 2019. Vznik, zmena a zánik práv a právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté do 13. januára 2019 sa posudzujú podľa predpisov účinných v čase ich vzniku.

Podľa § 40 ods. 1 zákona o ochranných známkach ak tento zákon neustanovuje inak, proti rozhodnutiu úradu možno podať rozklad v lehote do 30 dní odo dňa doručenia rozhodnutia; včas podaný rozklad má odkladný účinok.

Podľa § 40 ods. 2 zákona o ochranných známkach pri rozhodovaní o rozklade je úrad viazaný jeho rozsahom; to neplatí a) vo veciach, v ktorých možno začať konanie z vlastného podnetu, b) vo veciach spoločných práv alebo povinností týkajúcich sa viacerých účastníkov na jednej strane.

Podľa § 35 ods. 1 zákona o ochranných známkach úrad vyhlási ochrannú známku za neplatnú, ak v konaní začatom na návrh tretej osoby alebo v konaní z vlastného podnetu zistí, že neboli splnené podmienky na zápis ochrannej známky do registra podľa predpisov platných v čase jej zápisu.

Podľa § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach do registra sa nezapíše označenie, ak je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi, ktoré v obchodnom styku môžu slúžiť na určenie druhu, kvality, množstva, účelu,

hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb.

Podľa § 37 ods. 6 zákona o ochranných známkach ak úrad v konaní o návrhu na zrušenie ochrannej známky zistí, že nie sú splnené podmienky podľa § 34 ods. 1 až 3, alebo v konaní o návrhu na vyhlásenie ochrannej známky za neplatnú zistí, že nie sú splnené podmienky podľa § 35 ods. 1 alebo 3, návrh zamietne.

Napadnutá slovná ochranná známka č. 238560 majiteľa Martinček Miroslav, Sibírska 46, 831 02 Bratislava, s právom prednosti od 27. novembra 2013, bola do registra ochranných známk zapísaná 13. novembra 2014 pre tovary „*dekoratívne magnety na chladničku; nahraté magnetické a optické nosiče údajov; nahrané kompaktné disky, disky DVD a ostatné nosiče digitálnych záznamov; diapozitívy (fotografia); filmy (exponované); nosiče záznamov s nahranými audio a/alebo audiovizuálnymi programami; audiovizuálne diela v digitálnej podobe; informácie, dáta, databázy a iné informačné produkty na nosičoch a v elektronických, dátových, informačných, počítačových a komunikačných sieťach všetkých druhov; multimedialne aplikácie (počítačový softvér)*“ v triede 9, „*ozdobné odznaky z drahých kovov; sochy a figúrky z drahých kovov; bižutéria; šperky; náušnice; náramky (klenotnícke výrobky); prívesky (klenotnícke výrobky); retiazky (klenotnícke výrobky); prstene (klenotnícke výrobky); odznaky z drahých kovov*“ v triede 14, „*tlačoviny; prospekty; katalógy; knihy; časopisy (periodiká); fotografie; plagáty; kalendáre; samolepky (papiernický tovar); obtlačky; papierové obaly všetkých druhov; papierové tašky (na balenie); umelecké, ozdobné a propagačné predmety z papiera alebo lepenky patriace do triedy 16; papierové ozdobné a umelecké prostriedky a materiály; lepenkové alebo plastové vrecká na balenie a lepenkové a plastové (fóliové) výrobky na balenie; papiernický tovar*“ v triede 16, „*oblečenie; obuv; pokrývky hlavy; šály*“ v triede 25, „*hračky; hry; stavebnice (hračky) a drobný hračkársky tovar*“ v triede 28, „*mäso; ryby; hydina a zverina; spracované mäsové výrobky; paštéty; konzervované, sušené a tepelne spracované ovocie a zelenina; rôsoly; džemy; marmelády; ovocné zaváraniny; ovocné pretlaky; mlieko a mliečne výrobky; potravinárske oleje a tuky*“ v triede 29, „*káva; čaj; spracované bylinky (nie na liečebné účely); obilninové výrobky; chlieb; pekárske a cukrárske výrobky; med; omáčky ako chuťové prísady; korenie*“ v triede 30, „*pivo; minerálne a sytené vody; nealkoholické nápoje; ovocné nápoje a ovocné šťavy; sirupy a iné prípravky na výrobu nápojov*“ v triede 32, „*alkoholické nápoje s výnimkou piva*“ v triede 33 a pre služby „*organizovanie spoločenských, športových a kultúrnych akcií; zábava; športová a kultúrna činnosť; zabezpečovanie výcvikov, kurzov a školení*“ v triede 41 a „*hoteliarske služby; turistické ubytovne a penzióny; dovolenkové a turistické ubytovanie; služby hotelového ubytovania; prechodné ubytovanie; poskytovanie priestorov na spoločenské podujatia a na stretnutia a sedenia; reštaurácie (jedálne); bufety (rýchle občerstvenie); kaviarne; vinárne*“ v triede 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb.

Z podaného rozkladu vyplynulo, že navrhovateľ nesúhlasil s prvostupňovým orgánom vykonaným posúdením návrhu na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú a s jeho záverom o nenaplnení podmienok na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú podľa § 35 ods. 1 zákona o ochranných známkach v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

Pred samotným preskúmaním dôvodov, ktoré viedli k vydaniu napadnutého rozhodnutia, poukazuje orgán rozhodujúci o rozklade na základné zásady a princípy známkového práva a na význam a zmysel ochranných známk. V intenciách ustanovenia § 2 zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach (t. j. zákona účinného v čase zápisu napadnutej ochrannej známky do registra ochranných známk) môže ochrannú známku tvoriť označenie, ktoré možno graficky znázorniť a ktoré tvoria najmä slová vrátane osobných mien, písmená, číslice, kresby, tvar tovaru alebo jeho obal, prípadne ich vzájomné kombinácie, ak takéto označenie je spôsobilé rozlíšiť tovary alebo služby jednej osoby od tovarov alebo služieb inej osoby, t. j. označenie, ktoré má rozlišovaciu spôsobilosť. Uvedená možnosť a schopnosť identifikácie obchodného pôvodu tovaru a služby (s cieľom umožniť spotrebiteľovi, ktorý nadobudne tovar alebo službu, ktoré ochranná známka označuje, vykonať neskôr ten istý výber, ak sa skúsenosť ukáže byť pozitívnou, alebo vykonať iný výber, ak sa ukáže byť negatívnou) je vyjadrením základnej funkcie ochrannej známky.

Pri skúmaní zápisnej spôsobilosti označenia predstavujúceho napadnutú ochrannú známku (s ohľadom na uvedenú funkciu ochrannej známky) je potrebné posúdiť, či je označenie spôsobilé odlišiť tovary a služby jednej osoby od tovarov a služieb inej osoby (tzv. vnútorná rozlišovacia spôsobilosť), pričom je potrebné vziať do úvahy dojem, akým označenie pôsobí ako celok na relevantného spotrebiteľa, s prihliadnutím na charakter a povahu zapísaných tovarov a služieb. Relevantným spotrebiteľom sa rozumie najmä potenciálny spotrebiteľ daného druhu tovarov alebo služieb, osoby

zapojené do distribučnej siete, prípadne obchodné kruhy zaoberajúce sa takým druhom tovarov alebo služieb, pre ktoré je napadnutá ochranná známka zapísaná do registra.

Zápisná výluka uvedená v § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach bráni zápisu označenia, ktoré je tvorené výlučne označeniami alebo údajmi poukazujúcimi na niektorú z „vlastností“ tovaru alebo služby, pre ktorú sa zápis žiada, a preto by mali takéto označenia ostať voľné všetkým subjektom pôsobiacim na trhu s dotknutými tovarmi a službami. Vymenovanie dôvodov zápisu nespôsobilých označení a údajov (vlastností tovarov alebo služieb) v predmetnom ustanovení je len demonštratívne a pri posudzovaní zápisnej spôsobilosti označenia tak možno brať do úvahy aj akúkoľvek inú vlastnosť tovarov alebo služieb, pre ktoré sa označenie prihlasuje. Označenia, ktoré spadajú pod zápisnú prekážku v zmysle predmetného ustanovenia, nemajú rozlišovaciu spôsobilosť, neplnia základnú funkciu ochrannej známky, a preto nemôžu byť zapísané do registra ochranných známk.

Na základe posúdenia argumentov účastníkov konania a predložených dôkazov prvostupňový orgán dospel k záveru, že napadnutá ochranná známka bola do registra zapísaná v súlade s podmienkami vyplývajúcimi z ustanovenia § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach. Prvostupňový orgán vychádzal zo skutočnosti, že slovné spojenie „HOLUBYHO CHATA“ neposkytuje priemernému spotrebiteľovi priamu a jednoznačnú informáciu o druhu či zemepisnom pôvode takto označených tovarov a služieb, a to ani napriek jeho spojitosti s priezviskom Holuby či so zemepisným územím – Holubyho kopanicami. Uvedené vyplynulo aj z predložených dôkazov, ktoré nepreukázali, že táto zemepisná oblasť alebo priezvisko slovenského botanika sú pre relevantnú verejnosť, ktorou je široká spotrebiteľská verejnosť, reprezentovaná osobami zaujímavými sa o cestovný ruch na území Slovenskej republiky, všeobecne známymi skutočnosťami. Prvostupňový orgán podotkol, že napadnutá ochranná známka nechráni Holubyho chatu ako objekt (stavbu), ale zapísané tovary a služby, ktoré sú pod týmto označením poskytované.

Navrhovateľ v podanom rozklade zdôraznil, že označenie „HOLUBYHO CHATA“ je spojené s konkrétnou budovou na konkrétnom geografickom mieste, kde sú poskytované ubytovacie a stravovacie služby, pričom tieto skutočnosti sú verejnosti nepochybne známe. Napadnutú ochrannú známku tak spotrebiteľ bude vnímať iba ako označenie priamo poukazujúce na zemepisný pôvod takto označených tovarov a služieb, na základe čoho podmienky na zápis napadnutej ochrannej známky do registra podľa názoru navrhovateľa neboli splnené.

Navrhovateľ na preukázanie naplnenia podmienok na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú, konkrétne s cieľom preukázať skutočnosti, ktoré v čase zápisu napadnutej ochrannej známky do registra podľa jeho názoru odôvodňovali naplnenie zápisnej výlučky v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, v konaní pred prvostupňovým orgánom predložil nasledujúce dôkazné materiály:

- výtlačok z webovej stránky <http://dikda.eu/> obsahujúci článok s názvom „Jozef Ľudovít Holuby“ z 25. októbra 2013, publikovaný pri príležitosti spomienky na 90. výročie jeho úmrtia (dôkaz č. 1),
- výtlačok z webovej stránky <https://enviroportal.sk/> obsahujúci článok s názvom „Jozef Ľudovít Holuby – slovenský polyhistor Belovho formátu“ z 11. mája 2006 (dôkaz č. 2),
- kópiu štatútu Holubyho pamätnej medaily (dôkaz č. 3),
- kópiu informačného materiálu s názvom „Holubyho kopanice NATURA 2000“ (dôkaz č. 4),
- kópiu výpisu z katastra nehnuteľností z 29. januára 2019 obsahujúceho výpis listu vlastníctva č. 1758 (dôkaz č. 5),
- kópiu rozhodnutia úradu zn. POZ 1973-2013/Z-76-2015 z 19. februára 2015 o zamietnutí prihlášky slovnej ochrannej známky „VODNÉ DIELO GABČÍKOVO“ a kópiu rozhodnutia úradu zn. POZ 5638-2014/Z-88-2015 z 24. februára 2015 o zamietnutí prihlášky slovnej ochrannej známky „Kaštieľ Moravany“ (dôkaz č. 6),
- kópiu časti textu z Metodiky konania – Ochranné známky (dôkaz č. 7).

Navrhovateľ v rámci rozkladu predložené dôkazy doplnil o nasledujúce dôkazné materiály:

- výtlačky (PrintScreeny) z webovej stránky <http://www.holubyhochata.sk/> z 5. decembra 2019 (dôkaz č. 8),
- výtlačky zo sociálnej siete Facebook používateľa Holubyho chata (dôkaz č. 9),

- výtlačky (PrintScreeny) z webových stránok <https://www.google.com/maps>, <https://mapy.kst.sk/>, <https://www.freemap.sk/>, <https://sk.mapy.cz/>, <https://www.tourmapy.cz> zo 4. decembra 2019 (dôkaz č. 10),

- výtlačok (PrintScreen) z webovej stránky https://www.wikiwand.com/cs/Holubyho_chata z 9. decembra 2019 (dôkaz č. 11).

Orgán rozhodujúci o rozklade na základe preskúmania predložených dôkazných materiálov uvádza nasledujúce.

Pokiaľ ide o dôkazy č. 1, 2 a 3, tieto informujú o tom, že Jozef Ľudovít Holuby (25. marca 1836 Lubina – 15. júna 1923 Pezinok) patrí medzi najvýznamnejšie slovenské vedecké a kultúrne osobnosti. Bol nielen kňazom, ale aj prírodovedcom, historikom, archeológom, spisovateľom a národopiscom. Ťažiskom jeho botanickej odbornej práce bola najmä floristika. Patril medzi najlepších uhorských znalcov rodov ostružina, ruža, jastrabník, mäta. Vedeckej a popularizačnej činnosti sa venoval vyše 70 rokov. Na jeho počesť udeľuje Slovenská botanická spoločnosť pri Slovenskej akadémii vied od roku 1984 vynikajúcim botanikom pamätnú Holubyho medailu za mimoriadnu prácu v botanike.

Dôkaz č. 4 informuje o sústave chránených území členských krajín Európskej únie, ktorej názov je NATURA 2000. Jej hlavným cieľom je zachovanie európskeho prírodného bohatstva – najvzácnejších a najohrozenejších rastlinných a živočíšnych druhov a ich biotopov na území štátov EÚ. Do sústavy NATURA 2000 boli zaradené aj Holubyho kopanice, ktoré zaberajú strednú časť Chránenej krajinskej oblasti Biele Karpaty od masívu Veľkej Javoriny po masív Veľkého Lopeníka, pričom juhovýchodne zbiehajú až k Bošáci a Moravskému Lieskovému.

Dôkaz č. 5 predstavuje kópiu výpisu z katastra nehnuteľností, z listu vlastníctva č. 1758, podľa ktorého je vlastníkom stavby „Holubyho chata“ navrhovateľ, ktorý predmetnú nehnuteľnosť nadobudol kúpnu zmluvou, pričom vklad do katastra nehnuteľností bol povolený 12. decembra 2017. Predmetný dôkaz poukazuje na skutočnosti, ktoré sa stali po zápise napadnutej ochrannej známky do registra.

Dôkaz č. 6 predstavuje kópiu dvoch rozhodnutí úradu a dôkaz č. 7 predstavuje kópiu vybranej časti Metodiky konania – Ochranné známky.

Predmetom dôkazov č. 8 až 10 sú výtlačky (PrintScreeny) z webovej stránky www.holubychata.sk 5. decembra 2019 obsahujúce fotografie chaty a jej priestorov, informácie o ubytovaní, prevádzkovaní reštaurácie, o kontaktoch a zobrazení chaty na mape (GPS). Ďalej sú ich obsahom výtlačky zo sociálnej siete Facebook používateľa Holubyho chata (z roku 2019), kde sú uvedené kontaktné údaje a podujatia uskutočnené na Holubyho chate aj s recenziou návštevníka, a tiež výtlačky (PrintScreeny) z webových stránok <https://www.google.com/maps>, <https://mapy.kst.sk/>, <https://www.freemap.sk/>, <https://sk.mapy.cz/>, <https://www.tourmapy.cz> zobrazujúce Holubyho chatu a jej okolie na mapách. Holubyho chata sa nachádza vo Veľkej Javorine (najvyšší vrch pohoria Biele Karpaty), v okrese Nové mesto nad Váhom, v Trenčianskom kraji, na Západnom Slovensku.

Dôkaz č. 11 informuje o Holubyho chate a jej histórii. Výstavbu horskej chaty na Veľkej Javorine inicioval Klub československých turistov v Uhorskom Brode a v Starej Turej a ministerstvo obchodu. Základný kameň bol položený 8. júla 1923. Krátko pred položením základného kameňa zomrel v Pezinku Jozef Ľudovít Holuby, pričom jeho priateľ navrhol na jeho počesť po ňom pomenovať budovanú chatu.

Orgán rozhodujúci o rozklade zdôrazňuje, že v preskúmanom prípade je rozhodujúcou skutočnosť, či napadnutá ochranná známka v čase jej zápisu do registra ochranných známk (13. novembra 2014) predstavovala označenie tvorené výlučne označeniami alebo údajmi slúžiacimi v obchode na určenie druhu, kvality, množstva, účelu, hodnoty, zemepisného pôvodu, prípadne času výroby tovarov či poskytnutia služieb, alebo iných vlastností tovarov alebo služieb. Podstatné teda je, či v čase zápisu napadnutej ochrannej známky do registra bola daná existencia absolútnej zápisnej výluky uvedenej v § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach.

V súvislosti s otázkou posúdenia existencie predmetnej zápisnej výluky a argumentáciou navrhovateľa, ktorá poukazovala na to, že napadnutá ochranná známka je tvorená výlučne údajmi, ktoré v obchodnom styku slúžia na určenie druhu a zemepisného pôvodu zapísaných tovarov a služieb, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza, že zápis označení tvorených zemepisným názvom nie je možný v prípade, ak zemepisný názov je známy pre kategóriu tovarov a služieb, pre ktoré je označenie nárokovvané na zápis do registra (ochranná známka zapísaná do registra), a teda je v povedomí relevantnej verejnosti spojený s týmito tovarmi a službami, alebo je dôvodné predpokladať, že tento

zemepisný názov bude relevantná verejnosť vnímať ako označenie zemepisného pôvodu takto označených tovarov a služieb (rozsudok Všeobecného súdu vo veci T-197/13 z 15. januára 2015, bod 48). Predmetné ustanovenie v zásade nevyklučuje registráciu zemepisných názvov, ktoré nie sú relevantnej verejnosti známe alebo nie sú známe ako označenie zemepisného miesta alebo pôvodu dotknutých tovarov a služieb alebo je nepravdepodobné, že by vzhľadom na vlastnosti daného miesta, relevantná verejnosť verila, že dotknuté tovary alebo služby tam majú pôvod alebo tam vznikli. Rovnako ako pri všetkých ostatných opisných pojmoch, aj opisnosť označenia tvoreného zemepisným názvom je potrebné skúmať vo vzťahu k dotknutým tovarom a službám, a to s ohľadom na vnímanie príslušnej skupiny verejnosti.

Pokiaľ ide o napadnutú ochrannú známku, orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že táto predstavuje slovné označenie pozostávajúce zo slovného prvku „CHATA“, ktorý bude spotrebiteľ vnímať ako stavbu alebo ubytovňu na prechodný zvyčajne rekreačný pobyt (In.: <https://slovník.aktuality.sk/pravopis/kratky-slovník/>) a slova „HOLUBY“ v príslušnom gramatickom tvare, ktoré bude vnímané buď ako priezvisko ako také alebo ako priezvisko významnej slovenskej osobnosti Jozefa Ľudovíta Holubyho – kňaza, prírodovedca, historika, archeológa, spisovateľa a národopisca. Napadnutá ochranná známka ako celok teda vyjadruje názov chaty pomenovanej po osobe s priezviskom „HOLUBY“.

Napadnutá ochranná známka je zapísaná pre tovary a služby, ktoré možno súhrne označiť ako dekoratívne magnety na chladničku; nahraté magnetické a optické nosiče údajov a nosiče digitálnych záznamov; informácie, dáta, databázy a iné informačné produkty na nosičoch a v elektronických, dátových, informačných, počítačových a komunikačných sieťach všetkých druhov; multimediálne aplikácie (počítačový softvér; trieda 9); sochy a figúrky z drahých kovov; bižutéria; klenotnícke výrobky a odznaky z drahých kovov (trieda 14); tlačoviny; obtačky; vrecká a obaly; umelecké, ozdobné a propagačné predmety z papiera alebo lepenky; piernický tovar (trieda 16); oblečenie; obuv; pokrývky hlavy (trieda 25); rôzne hračky a hry (trieda 26); mäso, ryby, hydina, zverina; mäsové výrobky; spracované ovocie a zelenina; mlieko a mliečne výrobky; potravinárske oleje a tuky (trieda 29); káva; čaj; spracované bylinky (nie na liečebné účely); obilninové výrobky; pekárske a cukrárske výrobky; med; omáčky ako chuťové prísady; korenie (trieda 30); pivo a nealkoholické a alkoholické nápoje (trieda 32 a 33), služby týkajúce sa organizovania spoločenských, športových a kultúrnych akcií a zábavy, zabezpečovania výcvikov, kurzov a školení (trieda 41) a reštaurácie; bufety; kaviarne; vinárne, ubytovacie a hotelierske služby (trieda 43). Verejnosťou, ktorej sú predmetné tovary a služby určené, je v tomto prípade široká spotrebiteľská verejnosť.

V preskúvanom prípade nie je sporné, že slovný prvok napadnutej ochrannej známky „chata“ je z pohľadu relevantnej verejnosti sám osebe pre služby napadnutej ochrannej známky v triede 43 medzinárodného triedenia tovarov a služieb, t. j. pre hotelierske služby; turistické ubytovne a penzióny; dovolenkové a turistické ubytovanie; služby hotelového ubytovania; prechodné ubytovanie; poskytovanie priestorov na spoločenské podujatia a na stretnutia a sedenia; reštaurácie (jedálne); bufety (rýchle občerstvenie); kaviarne; vinárne, prvok opisný. Je však potrebné zdôrazniť, že opisnosť napadnutej ochrannej známky sa musí posudzovať aj s prihliadnutím na jej ďalší prvok. V predmetnom prípade je teda potrebné posúdiť, či označenie „HOLUBYHO CHATA“ bolo v čase zápisu napadnutej ochrannej známky do registra tvorené označeniami či údajmi, ktoré slúžili na určenie druhu a zemepisného pôvodu, resp. niektorej inej vlastnosti tovarov a služieb, pre ktoré bola napadnutá ochranná známka zapísaná do registra. Na to, aby v prípade označenia predstavujúceho napadnutú ochrannú známku mohlo byť konštatované naplnenie zápisnej výluky v zmysle § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, musí existovať dostatočne priame a konkrétne prepojenie medzi napadnutou ochrannou známkou a tovarmi a službami, pre ktoré bola táto zapísaná do registra, aby príslušná skupina verejnosti mohla okamžite a bez ďalšieho uvažovania vnímať opis dotknutých tovarov a služieb, resp. jednej z ich vlastností.

Orgán rozhodujúci o rozklade v tejto súvislosti uvádza, že navrhovateľ v konaní predložil doklady týkajúce sa biografie Dr. H. c. Jozefa Ľ. Holubyho, doklady, ktoré preukazujú existenciu a históriu Holubyho chaty (ako stavby) vrátane jej zaznačenia na mapách a tiež doklady, ktoré opisujú a bližšie špecifikujú chránené územie „Holubyho kopanice“ v súvislosti so zachovaním cenných druhov živočíchov a rastlín vyskytujúcich sa na bielokarpatských lúkach. Predložené dôkazy poskytujú len všeobecné turistické informácie, avšak nepreukazujú, že v danom prípade ide o dobre známu lokalitu. Zároveň zo žiadneho dokladu nevyplýva skutočnosť, že výraz „Holubyho chata“ označuje konkrétnu zemepisnú oblasť, ktorá je známa pre určitú kategóriu dotknutých tovarov a služieb a príslušná skupina verejnosti si okamžite a bez ďalšieho premýšľania vytvorí súvislosť medzi napadnutou ochrannou známkou a tovarmi alebo službami, pre ktoré bola táto zapísaná do registra, teda navrhovateľ nepreukázal, že napadnutá ochranná známka bola v čase podania prihlášky

relevantnou verejnosťou vnímaná ako označenie zemepisného pôvodu tovarov a služieb, resp. ich iných vlastností. Na doplnenie orgán rozhodujúci o rozklade poznamenáva, že vnímanie slovného spojenia „HOLUBYHO CHATA“ ako opisného označenia vo vzťahu k dotknutým tovarom a službám je potrebné preukázať vo vzťahu k nezanedbateľnej časti relevantnej verejnosti.

Na základe uvedeného je dôvodné konštatovať, že navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal, že by napadnutá ochranná známka bola v čase jej zápisu do registra vnímaná výlučne v opisnom význame, resp. ako konkrétny údaj o tovare alebo službe, ich vlastnostiach, kvalite, veľkosti, kvantite, zemepisnom pôvode či iných vlastnostiach, t. j. že by označenie poskytovalo len informáciu o vlastnostiach zapísaných tovaroch a službách alebo opisovalo vlastnosti daných tovarov a služieb.

Pokiaľ ide o argument navrhovateľa, že prvostupňový orgán nedostatočne a nespoľahlivo zistil skutočný stav veci, nakoľko vo svojom rozhodnutí nevyhodnotil a nezohľadnil všeobecne známe skutočnosti, na ktoré je povinný prihliadať *ex offio*, orgán rozhodujúci o rozklade uvádza nasledujúce. Navrhovateľ v podanom rozklade bližšie neuviedol, ktoré všeobecne známe skutočnosti prvostupňový orgán v rámci napadnutého rozhodnutia nezohľadnil. V súvislosti s otázkou dokazovania orgán rozhodujúci o rozklade tiež považuje za potrebné uviesť, že na rozdiel od všeobecnej právnej úpravy obsiahnutej v správnom poriadku, ktorá pri dokazovaní odráža princíp materiálnej pravdy, keď je správny orgán povinný, pred rozhodnutím vo veci, presne a úplne zistiť skutočný stav veci a sám si s týmto cieľom zabezpečiť dôkazy (§ 32 správneho poriadku), právna úprava dokazovania v zákone o ochranných známkach (§ 52) kladie dôraz na princíp formálnej pravdy, kedy sú účastníci konania sami zodpovední za predkladanie dôkazov na preukázanie svojich tvrdení. Tento princíp sa uplatňuje nielen v konaní pred úradom, ktoré je svojou povahou kontradiktórne (sporové konanie), kde má nezastupiteľný význam procesná aktivita účastníkov konaní, ale aj v konaní s jedným účastníkom. Účastník konania tak sám zodpovedá za doloženie dôkazov, ktoré preukazujú jeho tvrdenia. S ohľadom na uvedené orgán rozhodujúci o rozklade konštatuje, že navrhovateľ musí nielen uviesť skutočnosti svedčiacie o naplnení skutkovej podstaty obsiahnutej v ustanovení, o ktorú svoj návrh opiera, ale zároveň musí predložiť dôkazy, ktorými tvrdené skutočnosti preukazujú. Na základe uvedeného orgán rozhodujúci o rozklade predmetný argument navrhovateľa považuje za neopodstatnený.

Berúc do úvahy uvedené orgán rozhodujúci o rozklade, rovnako ako prvostupňový orgán, dospel k záveru, že v predmetnom konaní nebolo preukázané naplnenie podmienok na vyhlásenie napadnutej ochrannej známky za neplatnú v zmysle § 35 ods. 1 zákona o ochranných známkach v nadväznosti na § 5 ods. 1 písm. c) zákona č. 506/2009 Z. z. o ochranných známkach, a preto bolo dôvodné podaný návrh zamietnuť.

Orgán rozhodujúci o rozklade po preskúmaní prvostupňového rozhodnutia a posúdení argumentov uvedených v podanom rozklade konštatuje, že v preskúmanom prípade neboli zistené také dôvody, pre ktoré by bolo potrebné napadnuté rozhodnutie zrušiť alebo zmeniť. Na tomto základe bolo rozhodnuté tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.

Poučenie o opravnom prostriedku:

Toto rozhodnutie je konečné a podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov sa nemožno proti nemu odvolať. Rozhodnutie je možné preskúmať správnym súdom, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici, na základe správnej žaloby podanej podľa § 177 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok. Správny súd uznesením odmietne žalobu, ak žalobca nebol pri jej podaní zastúpený advokátom podľa § 49 ods. 1 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok.

Mgr. Matúš Medvec MBA.
predseda úradu

Doručiť:

Advokátska kancelária JURIKA & KELTOŠ, s. r. o., Mickiewiczova 2, 811 07 Bratislava, Slovenská republika

